

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Uzp 141/10
19.05.2011. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Olge Đuričić i Vlaste Jovanović, članova veća, sa savetnikom Gordanom Bogdanović, kao zapisničarem, odlučujući po zahtevu Komisije za zaštitu konkurencije Republike Srbije, za preispitivanje sudske odluke - presude Upravnog suda II-3 U 310/10 (2007) od 21.06.2010. godine, u predmetu utvrđivanja postojanja zloupotrebe dominantnog položaja na tržištu, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 19.05.2011. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom uvažena je tužba S.b. - s.k.m. doo iz K. i poništeno rešenje Komisije za zaštitu konkurencije Republike Srbije broj 5/0-03-0003/07-13 od 22.03.2007. godine, kojim je utvrđeno da tužilac ima dominantan položaj na utvrđenom relevantnom tržištu pružanja usluga distribucije RTV programa preko kablovske distributivne mreže na teritoriji Grada Beograda, te da je zloupotrebio taj položaj vođenjem promotivne akcije na teritorijama opštine Palilula i Stari Grad tokom marta 2006. godine, što je za posledicu imalo narušavanje konkurencije, pa mu je naloženo da sprovede mere bliže označene u dispozitivu osporenog rešenja.

U zahtevu za preispitivanje pobijane presude, podnetom na osnovu člana 49. stav 1. i 2. tačka 3. Zakona o upravnim sporovima, podnosilac ističe da je ta presuda doneta uz povredu Zakona o zaštiti konkurencije i Zakona o opštem upravnom postupku. Navodi da je, u skladu sa Zakonom o zaštiti konkurencije Komisija za zaštitu konkurencije nadležna da rešava o pravima i obavezama učesnika na tržištu, a da Savet komisije donosi sve odluke i druge akte o pitanjima iz nadležnosti komisije. Takođe, ukazuje da je u zapisniku o većanju i glasanju navedeno da je zapisnik sastavljen u komisiji, a potpisala ga je zamenica predsednika Saveta, što je u potpunosti u skladu sa odredbama navedenog zakona. Smatra da uvod osporenog rešenja sadrži sve elemente iz člana 197. Zakona o opštem upravnom postupku, kao i da je potpisan od strane ovlašćenog lica - predsednika Saveta. Posebno naglašava da je članom 52. Zakona o zaštiti konkurencije propisano da se u postupku pred Komisijom primenjuju odredbe zakona kojim se uređuje opšti upravni postupak, ako drugačije nije propisano ovim zakonom. Takođe, ukazuje da je presudom Upravnog suda od 24.06.2010. godine odbijena tužba P.u.k.o.S. protiv istog rešenja komisije i da sud nije utvrdio postojanje povrede pravila postupka koja bi ga činila ništavim. Predlaže da sud uvaži zahtev, preinači pobijanu presudu i odbije tužbu ili da ukine pobijanu presudu i predmet vrati na ponovno odlučivanje.

Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijanu presudu u granicama zahteva, u smislu člana 54. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. glasnik RS" broj 111/09), Vrhovni kasacioni sud je našao:

Zahtev je neosnovan.

Prema obrazloženju pobijane presude, odluka kao u dispozitivu doneta je jer je Upravni sud našao da su osporenim rešenjem povređena pravila postupka propisana članovima 197. i 201. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku. Ovo stoga što je u zaglavlju osporenog rešenja, kao organ koji donosi rešenje, navedena Komisija za zaštitu konkurencije i datum 22.03.2007. godine, a u uvodnom delu rešenja stoji da rešenje donosi Komisija za zaštitu konkurencije na osnovu odluke Saveta Komisije sa 41 sednice održane dane 14.03.2007. godine. Rešenje je potpisao predsednik Saveta, a zapisnik o većanju i glasanju od 14.03.2007. godine je potpisala zamenica predsednika Saveta komisije. Iz zapisnika se ne vidi koji je organ većao i glasao, jer se u istom navodi da je sastavljen u Komisiji za zaštitu konkurencije na dan 14.03.2007. godine u prisustvu zamenice predsednika i tri člana, što sve dovodi u sumnju da je osporeno rešenje doneo stvarno nadležni organ.

Kod ovakvog stanja stvari, prema nalaženju Vrhovnog kasacionog suda, pravilno je Upravni sud u pobijanoj presudi ocenio da je uvod osporenog rešenja, u kome stoji da je Komisija za zaštitu konkurencije donela to rešenje, nejasan i kontradiktoran ostalim delovima rešenja i da se iz istog ne može sa sigurnošću utvrditi da li je rešenje doneo stvarno nadležni organ i tačan datum kada ga je doneo. Ovo i sa razloga što je članom 33. stav 1. Zakona o zaštiti konkurencije ("Sl. glasnik RS" broj 79/05) propisano da je Savet organ Komisije koji donosi sve odluke i druge akte o pitanjima iz nadležnosti Komisije, a istu odredbu sadrži i član 11. stav 2. Statuta Komisije

za zaštitu konkurencije ("Sl. glasnik RS" br. 47/06 i 24/08).

Imajući u vidu navedeno, Vrhovni kasacioni sud nalazi da je pobijana presuda doneta bez povrede pravila postupka i uz pravilnu primenu materijalnog prava na utvrđeno činjenično stanje, pa su suprotni navodi zahteva neosnovani i bez uticaja na drugačije odlučivanje u ovoj upravnoj stvari. Pri tom je bez značaja ukazivanje podnosioca zahteva na presudu Upravnog suda U 285/10 (2007) od 24.06.2010. godine, jer ta odluka nije predmet preispitivanja.

Sa iznetih razloga, nalazeći da su navodi zahteva neosnovani i da ne mogu dovesti do drugačije odluke suda po podnetom zahtevu, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 55. stav 1. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU

Zapisničar,

Gordana Bogdanović,s.r.

Predsednik veća - sudija

Snežana Živković,s.r.